ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ

Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΔΙ' ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

"Ηθελε τὸν διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας...

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. **ΒΑΣ. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ**

Περὶ τοῦ Ναπολέοντος πολλὰ ἐγράφησαν σχετικῶς μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν ἀρχὴ τῶν θριάμβων του στὴν Ἰταλία ὁ Ναπολέων ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἀνήσυχη καὶ τολμηρὴ φιλοδοξία του δὲν ἐπαναπαυόταν στὶς δάφνες τῆς Ἰταλίας, ἀλλ' ἐπιζητοῦσε καὶ νέες πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ νέαν αἴγλην καὶ νὰ ἐπαυξήσῃ καὶ τοὺς πολεμικούς του θριάμβους.

Καὶ ἀληθῶς ἔστρεψε τὴν προσοχή του πρὸς τὶς ἀγωνιώδεις ἐνοχλήσεις, ποὺ ἤχοντο ἀπὸ τὴ σκλαβωμένη Ἑλλάδα.

Οἱ Ἕλληνες ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὴν τραγικὴ ἀποτυχία τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀρλὼφ (1769—1770) καὶ καταπτοημένοι ἀπὸ τὶς τόσες θλιβερὲς συνέπειες αὐτῆς μόλις ἔμαθαν τοὺς θριάμβους τοῦ Ναπολέοντος στὴν Ἰταλία ἄρχισαν νὰ ἀνακτοῦν θάρρος καὶ ἐλπίδα ἐλευθερίας ἀπὸ τὸν Κορσικανὸν ἥρωα, ὁ ὁποῖος ἐχάριζε τὴν ἐλευθερίαν στοὺς καταδυναστευομένους. Καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸν ἐστράφησαν μὲ ἐνθουσιασμὸ πρὸς τὸν Ναπολέοντα. Καὶ ὁ Κοραῆς καὶ ὁ Κολοκοτρώνης προτρέπουν τοὺς Ἕλληνες νὰ βοηθήσουν τὸν Ναπολέοντα. Καὶ αὐτὸς ὁ Ρήγας μόλις ἔμαθε τοὺς θριάμβους του ἀποφασίζει νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ λέγεται ὅτι ἐξέθεσε τὴν ἀθλία κατάστασι τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὁ Ναπολέων εἴτε ἀπὸ συμπάθεια, εἴτε ἀπὸ πολιτικὸ ὑπολογισμό, ὅταν ἔφθασε στὴ Βενετία θυμήθηκε τὴν Ἑλλάδα καὶ προσκάλεσε τὸ Ρήγα στὴ Βενετία. Καὶ ὁ Ρήγας μὲ τὸ φίλο του τὸν Περραιβὸ ξεκίνησε γιὰ τὴν Τεργέστη. Ἀλλὰ μόλις ἔφθασαν ἐκεῖ, συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Αὐστριακὴ ἀστυνομία.

Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι, ὅταν ὁ Ναπολέων ἔφθασε νικητὴς στὴν Ἰταλία, ἐστάλη στὴν Τεργέστη πρεσβεία ἀπὸ τοὺς Μανιάτες γιὰ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ ἐνδιαφερθῆ καὶ γι' αὐτοὺς καὶ νὰ τοῦ ἀναγγείλουν ὅτι μόλις θὰ ἔβαζε τὸ πόδι του στὴν Κέρκυρα, αὐτοὶ θὰ ἐπαναστατοῦσαν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ναπολέων δὲν ἦτο ἐκεῖ ἀσχολούμενος μὲ τὴν καταδίωξη τῶν Αὐστριακῶν ὁ Γάλλος πρόξενος ἀνάλαβε νὰ μεταφράσῃ καὶ νὰ παραδώσῃ τὸ ὑπόμνημα. Ὁ Ναπολέων ἐπιστρέψας στὸ Μιλάνο ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ὑπομνήματος τῶν Μανιατῶν καὶ ἔδωκε ἐνθαρρυντικὴ ἀπάντησι. Τὴν ἀπάντησι ὁ Ναπολέων μὲ χρονολογία 30 Ἰουλίου 1797 ἀνέθεσε νὰ τὴ μεταφέρῃ στὴ Μάνη ὁ Βοτανολόγος Κορσικανὸς Δῆμος Στεφανόπολι, ὁ ὁποῖος πῆρε μαζί του καὶ τὸν ἀδελφό του Νικολὸ μὲ ἰδιαίτερη ἐντολὴ τοῦ Ναπολέοντος νὰ μελετήσουν τὴν κατάστασιν τοῦ Μωριᾶ καὶ τῆς Ρούμελης καὶ νὰ τοῦ ἐκθέσουν κατὰ πόσον οἱ κάτοικοι τῶν τόπων τούτων θὰ ὑποστήριζαν ἐνόπλως τὰ σχέδια τῆς δράσεώς του στὴν Ἀνατολή.

Καὶ στὶς 18 Αὐγούστου ξεκίνησαν οἱ ἀδελφοὶ Στεφανόπολι, οἱ ὁποῖοι καταγόντουσαν ἀπὸ τὴν Μάνην, ἀπὸ τὴν Κέρκυραν γιὰ τὴ Μάνη καὶ τὸν Ὀκτώβριον ἔφθασαν στὸ Μαραθονῆσι (Γύθειον) φέροντες τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ναπολέοντος πρὸς τὸν Μπέην τῆς Μάνης Τζανέτον Γρηγοράκην.

Ἐκεῖ συνεκροτήθη συνέδριο Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὴ Μακεδονία, Ἀλβανία, Θεσσαλία καὶ Κρήτη καὶ ἐκεῖ ἀποφασίστηκε νὰ ἠκουχθῆ ἡ ἐπανάστασι μόλις ὁ Βοναπάρτης ἐμφανιζόταν στὴν Κέρκυρα μὲ 6.000 στρατό.

Οἱ Στεφανόπολι παρέμειναν στὴ Μάνη ἕως τὴν ἄνοιξη τοῦ 1798 καὶ τὶς ἐντυπώσεις των καὶ παρατηρήσεις των γιὰ ὅ,τι εἶδαν καὶ ἄκουσαν γιὰ τὸν Κατσώνη, τὸν Ἀνδροῦτσο, γιὰ τὰ Ὀρλωφικὰ τὰ ἐδημοσίευσαν σὲ βιβλίο τους στὸ Λονδῖνο τὸ 1800 μὲ τίτλο :

«Ταξίδι στὴν Ἑλλάδα τοῦ Νικολὸ καὶ Δήμου Στεφανόπολι κατὰ τὰ ἔτη 1797—1798 τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας».

Καὶ ἡ εὐσυνείδητη καὶ πατριωτικὴ αὐτὴ ἐργασία δὲν ἔφερε τὸ ποθούμενο ἀποτέλεσμα. Ὁ Ναπολέων τοὺς κάλεσε, ἔφαγαν μαζί, ἄκουσε μὲ προσοχὴ τοὺς ἀδελφοὺς Στεφανόπολι καὶ ὑποσχέθηκε ὅτι ὕστερα ἀπὸ 4 ἡμέρες θὰ τοὺς καλοῦσε γιὰ νὰ συζητήσουν ὁριστικά. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔγινε δυστυχῶς. Καὶ ὁ λόγος εἶναι ὅτι ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ἐπιβιβαζόταν ὁ Ναπολέων στὴν Τουλώνα γιὰ νὰ μεταβῇ στὴν Αἴγυπτο γιὰ τὴν περίφημη ἐκείνη ἐκστρατεία, ἡ ὁποία στὸ τέλος ἐναυάγησε.

Καὶ ὅμως δὲν εἶχε λησμονήσει τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἔγραφε στὸ Διευθυντήριο :

«Ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Σπάρτην καὶ τὰς Ἀθήνας. Ἔχω ἤδη ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν κυριωτέρων ἀρχηγῶν τῆς χώρας καὶ ἡ Ἑλλάς, δύναται λαμπρότατα νὰ ἀναγεννηθῆ ἐκ τῆς τέφρας της».

* * *

Ἄξιον ἐρεύνης προβάλλεται τὸ ἐρώτημα : Ποιὰ ἦταν ἡ γνώμη του γιὰ τὴν Τουρκία ;

Παλαιότερα ἔγραφε πρὸς τὸν Ταλεϋράν ἀπὸ τὸ Μιλάνον, ὅπου εἶχεν ἐγκαταστήσει τὸ στρατηγεῖον του τὸν Αὔγουστον 1797.

«Εἰς μάτην ἠθέλομεν ὑποστηρίξει τὸ Τουρκικὸν Κράτος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας θὰ ἴδωμεν τὴν πτῶσιν του. Ἡ κατάληψις τῶν 4 τούτων ὡραίων Νήσων (τῶν Ἰονίων) θὰ εἶναι δι' ἡμᾶς μέσον ὅπως τὸ συγκρατήσωμεν ἢ λάβωμεν τὸ μερίδιόν μας.

Ὁ φανατισμὸς τῆς ἐλευθερίας, ὅστις ἀρχίζει ἐξαπλούμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸν θρησκευτικὸν φανατιμόν. Ὁ Μέγας Λαὸς θὰ εὕρῃ περισσοτέρους φίλους ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν».

Ἐκ τούτων φαίνεται ὅτι ὄντως ὁ Ναπολέων τὴν ἐποχὴ ἐκείνη σκεπτόταν τὸ διαμελισμὸ τῆς Τουρκίας. Καὶ ἴσως καὶ ἡ κατάληψη τῶν Ἰονίων Νήσων νὰ ἀποτελοῦσε τὴν ἀπαρχὴ γιὰ τοῦτο τὸ σκοπό.

Στὸν ἀδελφό του Ἰωσὴφ Βοναπάρτην, Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως, ὁ Ναπολέων ἔγραφε σχετικῶς : «Ἡ Κέρκυρα ἔχει τόσην σπουδαιότητα δι' ἐμέ, ὥστε ἡ ἀπώλειά της θὰ ἐπέφερε τρομακτικὸν πλῆγμα εἰς τὰ σχέδιά μου».

Στὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Ταλεϋράν ἔγραφε τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1797 :

«Ὅταν ἡ Γαλλία ἔχῃ τὴν Μάϊαν καὶ τὸν Ρῆνον, ὅταν ἔχῃ στὴν Ἀνατολὴ τὴν Κέρκυραν θέσιν ἀπολύτως ὠχυρωμένην καὶ τὰς Νήσους τί θέλομεν περισσότερον ;».

Εἰς δὲ τὸ Διευθυντήριο ἔγραφε : «Αἱ νῆσοι Κέρκυρα, Ζάκυνθος καὶ Κεφαλληνία εἶναι δι' ἡμᾶς ἐνδιαφέρουσαι περισσότερον ὁλοκλήρου τῆς Ἰταλίας».

Καὶ μὲ Διάταγμα τοῦ 1797 συνιστοῦσε τὸν Νομὸν Ἰθάκης, εἰς τὸν ὁποῖον περιλάμβανε τὴν Κεφαλληνία, Λευκάδα, Κάλαμον, Μεγανῆσι καὶ τὶς ὑποδιοικήσεις Πρεβέζης καὶ Βονίτσης.

Ἀλλὰ στὸ ζήτημα τοῦτο τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας, σοβαρὸ ἐμπόδιο στάθηκε πάντοτε ἡ ἀντιζηλία τῆς Ρωσσίας ἐξ αἰτίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ ἴδιος ὁ Ναπολέων ὁμολογεῖ στὰ ἀπομνημονεύματά του, ὅτι ὁ Κων)λις ἐμπόδισε τὴ διανομὴ αὐτή:

«Ἠδυνάμην νὰ διαμοιράσω τὸ τουρκικὸν Κράτος μετὰ τῆς Ρωσσίας, διότι περὶ τούτου ἐγίνετο μεταξὺ ἡμῶν σκέψις, ἀλλ' ἡ Κων)λις διέσωσε πάντοτε αὐτό. Ἡ πρωτεύουσα αὕτη ἦτο τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο, ἀληθινὴ πέτρα σκανδάλου. Ἡ μὲν Ρωσσία τὴν ἤθελε, ἐγὼ δὲ δὲν ἠδυνάμην νὰ τὴν παραχωρήσω. Ὁ κατέχων τὴν Κωνσταντινούπολιν δύναται νὰ κυριαρχήσῃ τοῦ Κόσμου».

Ὁ δὲ πολὺς Ταλεϋρὰν βεβαιώνει ὅτι κατὰ τὸ 1808 ἡ Ρωσσία παραχωροῦσε στὴ Γαλλία τὴ σημερινὴ Ἑλλάδα, ἀλλ' ὁ Ναπολέων ἀναφωνοῦσε :

«Τὴν Κων)λιν! Τὴν Κων)λιν! Αὐτὴ εἶναι ἡ αὐτοκράτειρα τοῦ Κόσμου».

Καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1808 ἐπὶ τέλους συγκατατέθηκε ὁ Ναπολέων στὸ διαμελισμὸ τῆς Τουρκίας ὑπὸ τὸν ὅρον δμως νὰ λάβῃ ἡ Γαλλία καὶ τὰ Δαρδανέλλια.

Ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος Α' ἀπάντησε :

«Δὲν θέλω νὰ βάλω τὴν χώραν μου εἰς θέσιν δυσχερεστέραν ἀπὸ ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται λόγῳ γειτνιάσεώς της μὲ τοὺς Τούρκους. Ἂν ἔλθῃ ἡ Γαλλία εἰς τὰ Δαρδανέλλια, θὰ χάσωμεν μᾶλλον παρὰ θὰ κερδίσωμεν».

Ὥστε ἐκ τῶν εἰρημένων φαίνεται ὅτι ὁ Ναπολέων δὲν αἰσθανόταν καμμιὰ συμπάθεια πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἀλλ' ὅτι διαρκεῖς ἀναστατώσεις καὶ προβαλλόμενες ἀντιζηλίες δὲν τοῦ ἔδωκαν τὴν εὐκαιρία τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ σκλαβωμένου ἑλληνικοῦ Ἔθνους γιὰ τὴν ἐλευθερία του. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα φαίνεται ὅτι αἰσθανόταν συμπάθεια. Καὶ τοῦτο τὸ ἀπέδειξε καὶ ἐμπράκτως ἄλλως τε. Γιατὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ 1801 ἀπέστειλε μιὰ κορβέτα τοῦ γαλλικοῦ στόλου στὸ Γύθειο μὲ πολεμεφόδια. Τὸ δὲ 1802 ἀπέστειλε ἐπίσης πολεμεφόδια στὴν Πάργα γιὰ τοὺς Σουλιῶτες.

Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὰ γεγονότα ἐρχόντουσαν μὲ χειμαρρώδη ταχύτητα καὶ ὁ ἀστέρας τοῦ Κορσικανοῦ ἀνέβαινε ἰλιγγιωδῶς. Καὶ ἐφόσον ἀνυψωνόταν καὶ δοξαζόταν ὁ Ναπολέων, φυσικὸν ἦτο νὰ μειώνεται καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴ μικρὴ Ἑλλάδα !

* * *

Μερικοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἐπιχειρῶν ὁ Ναπολέων τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Αἰγύπτου, ἐσκόπευε ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάληψη τῆς Αἰγύπτου νὰ στραφῇ νὰ καταλάβῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀσιατικὴ Τουρκία ταυτοχρόνως καὶ ἐκεῖθεν νὰ προχωρήσῃ νὰ καταλάβῃ ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην.

Ἀλλὰ τὰ μεγαλουργὰ αὐτὰ σχέδια ἀποτυχαν. Καὶ ἐξόριστος ἀκόμη στὴν Ἁγία Ἑλένη δὲν λησμονεῖ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματά του.

«Ἡ Ἑλλὰς ἀναμένει ἕνα ἐλευθερωτὴν· αὐτὸ θὰ ἀπετέλει ἕνα ὡραῖο στέμμα δόξης· θὰ ἀνεγράφετο τὸ ὄνομά του εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἐπαμεινώνδα. Ἴσως δὲν ἀπεῖχον πολὺ ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου τούτου».

Ἴσως τὰ λόγια αὐτὰ νὰ ἐκφράζουν τύψη συνειδήσεως καὶ μετάνοιαν γιατὶ παράλειψε τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς καθήκοντος πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴ μητέρα αὐτῆ τῶν φώτων καὶ τῆς ἐλευθερίας.

ΒΑΣΙΛ. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

25η Μαρτίου

Ἡ πρόεδρος τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν Πατρῶν, ἡ ἀκούραστη κ. Σοφῆ, δὲν εἶναι μονάχα ἀξιόλογος κοινωνικὸς παράγων στὴν πόλι μας. Ξεφεύγει καμμιὰ φορὰ ἀπ' τὰ στενὰ ὅρια τῆς κοινωνικῆς της ἀποστολῆς καὶ ξανοίγεται σὲ ὁρίζοντες εὐρύτερης δράσεως. Ἀρκεῖ νὰ τῆς δοθῆ ἡ κατάλληλη περίστασι.

Μιὰ τέτοια περίστασις τῆς δόθηκε μὲ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Ἐθνικῆς μας ἐπετείου γιὰ νὰ μᾶς ἑτοιμάσῃ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου μιὰ βραδυὰ ἀφιερωμένη στὴν Κύπρο. Μιὰ βραδυὰ ποὺ ἡ ὁμιλήτρια. ἡ ἰατρὸς καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Παπαδημητρίου, ἠλέκτρισε τὸ ἐκλεκτό της ἀκροατήριο μὲ καινούργιους ἀγῶνες καὶ καινούργιους ἡρωϊσμούς.

Ὀφείλομε καὶ στὶς δύο χάριτες γι' αὐτὸ καὶ τὸ παράδειγμά τους ἀξίζει νὰ τὸ μιμηθοῦμε.

Δὲν εἶναι καὶ λίγος ὁ χρόνος. Δυὸ γενιὲς γαλουχήθηκαν μὲ τὴν λάμψι τοῦ Μεσολογγιοῦ καὶ τὸ χαροκόπι τῆς Ἀράχωβας καὶ τὸν ξολοθρεμὸ ποὺ γίνε στὰ Δερβενάκια κι' ἡ σκιὲς τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ Μπότσαρη, τοῦ Τζαβέλα, τοῦ Νικηταρᾶ καὶ τῶν ἄλλων προμάχων τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας μᾶς παραστέκουν κάθε τέτοια μέρα καὶ δαφνοστεφανωμένες παίρνουν μέρος στὴν Ἐθνική μας γιορτή. Ἑκατὸν τριάντα χρόνια εἶναι ποὺ τὰ σχολεῖα μας, ἡ ἐκκλησίες μας, τὰ ἐπιστημονικά μας ἱδρύματα ἀντηχοῦν δαφνοστόλιστα κάθε τέτοια μέρα ἀπ' τὸ ὑμνολόγημα τῆς λεύτερης γενιᾶς πρὸς τὶς ἀναλαμπὲς τῆς ἑλληνικῆς ἀνδρείας ποὺ μὲ μοναδικὸ ὅπλο τὴν πίστι πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς χάρισε τὴ λευτεριά.

Τί θὰ πείραζε ἄν, στὸ ἐθνικό μας αὐτὸ μνημόσυνο, ἀναμερίζαμε λίγο τὸν πατροπαράδοτο ἑορτασμὸ καὶ παίρναμε λίγες δάφνες ἀκόμα γιὰ νὰ στεφανώσουμε τὶς σκιὲς καινούργιων ἡρώων, ποὺ ἰσάξιοι μὲ τοὺς παληοὺς ἔπεσαν γιὰ τὸν ἴδιο ἀγῶνα καὶ μὲ τὴν ἴδια πίστι ; Γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐλευθερίας ποὺ βαρύνει στὴ μοῖρα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ μὲ τὴν πίστι στὸ δίκηο αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος.

Διὰ μέσου τῶν αἰώνων τέτοια ἡ μοῖρα μας ἀλλὰ κι' ἡ πίστις μας ἀλύγιστη. Ἔπειτα ἀπ' τὸν ἐθνομάρτυρα πατριάρχη Γρηγόριο, ὁ ἐθνεγέρτης Παπαφλέσσας κι' ἔπειτ' ἀπ' αὐτὸν ὁ ἐξόριστος Μακάριος.

Γιατὶ τώρα κι' ἡ αἱματοβαμμένη Κύπρος γράφει κι' αὐτὴ τὴ δικιά της ἱστορία ποῦνται συνέχεια ἐκείνης τοῦ 21 καὶ δίνει κι' αὐτὴ τοὺς μάρτυρες της καὶ τὰ ὁλοκαυτώματά της. Τὸν πρωτομάρτυρα Καραολῆ, τὸ θρυλικὸ Αὐξεντίου, τὸν ἀπτόητο Παλληκαρίδη καὶ τόσους ἄλλους ἀγωνιστὲς ἄγνωστους ἀκόμα σ' ἐμᾶς, ἄξιους ὅμως συνεχιστὲς τοῦ ἰδίου ἑλληνικοῦ ἀγῶνος τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ κατὰ τῆς δουλείας.

Ἄξιζε ἡμεῖς οἱ λεύτεροι ἑορταστὲς νὰ στρέψωμε αὐτὴ τὴ μέρα εὐλαβικὰ τὸ στοχασμό μας καὶ σ' αὐτούς.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Μὲ ὑποδειγματικὸν τρόπον ὀργανοῦται ἡ Ἔκθεσις τῶν ἀγγλικῶν βιομηχανιῶν

Εἰδικοὶ δρόμοι καὶ ἔκτακτος σιδηροδρομικὸς σταθμός. Λέσχαι, συναυλίαι κ.λ.π.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Εἰς τὸ Κάσλ Μπρόμουϊτς τοῦ Μπέρμιγχαμ θὰ ἀνοίξῃ τὴν 6ην Μαΐου καὶ θὰ συνεχισθῆ ἕως τὴν 17ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἡ μόνη μεγάλη ἐμπορικὴ ἔκθεσις εἰς τὸν κόσμον, ἡ ὁποία δὲν ἔχει οἰκονομικὴν ὑποστήριξιν ἀπὸ τὸ κράτος. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἔκθεσις Βρετανικῶν βιομηχανιῶν 1957.

Τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἔκθεσις εἶναι ὁ μεγαλύτερος μεμονωμένος χῶρος ἐκθέσεως τοῦ κόσμου. Κατὰ μῆκος τοῦ χώρου αὐτοῦ ὑπάρχουν ἑπτὰ παράλληλοι μεγάλοι διάδρομοι, οἱ ἐπισκέπται δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἀνεβαίνουν σκάλες ἀπὸ τὸ ἕνα πάτωμα εἰς τὸ ἄλλο, καὶ οἱ ἀγοραστὰι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξέρχωνται εἰς τὸ ὕπαιθρον διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ διάφορα ἐμπορικὰ τμήματα τῆς ἐκθέσεως. Τὰ τμήματα ἔχουν διευθετηθῆ κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε ὅλα ὅσων τὰ ἐκθέματα σχετίζονται νὰ εὑρίσκωνται κοντὰ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο.

Κάθε ἐμπορικὸ τμῆμα εἶναι ὁλοκληρωμένο: Ἔχει τὰς τραπεζαρίας του, γκαρνταρόμπες διὰ τοὺς ἀγοραστάς, οἱ δὲ λέσχες τῶν ἀγοραστῶν τῶν προερχομένων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν εὑρίσκονται εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐκθέσεως.

Ἔχουν ἀποσταλῆ περισσότεραι ἀπὸ 200.000 προσκλήσεις εἰς ἀγοραστὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ ἤδη ἔχουν ληφθῆ ἐπιστολαὶ ἀπὸ 48 καὶ πλέον χώρας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ζητοῦν πληροφορίας.

Ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι μὲ τὴν διεύθυνσιν τῶν Βρετανικῶν σιδηροδρόμων ὥστε νὰ σταθμεύουν εἰδικῶς ἔξω ἀπὸ τὴν ἐμπροσθίαν πόλην τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ Κάσλ Μπρόμουϊτς συρμοὶ ἐξπρές, οἱ ὁποῖοι συνήθως καλύπτουν τὴν ἀπόστασιν Λονδίνου—Μπέρμιγχαμ ἄνευ σταθμοῦ. Μὲ τὸν εἰδικὸν αὐτὸν σταθμὸν οἱ ἐπισκέπται τῆς ἐκθέσεως θὰ κερδίζουν μισῆς καὶ πλέον ὥρας ταξίδι. Θὰ ὑπάρχῃ ἐπίσης εἰδικὴ ὑπηρεσία ταξὶ καὶ λεωφορείων, ποὺ θὰ μεταφέρουν τὸν κόσμον ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Μπέρμιγχαμ καὶ ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς πόλεως εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ Κάσλ Μπρόμουϊτς, καθὼς καὶ στρατιαὶ ταξί, ποὺ θὰ εὑρίσκωνται εἰς συνεχῆ ραδιοτηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν ἔκθεσιν. Θὰ ληφθοῦν ἐπίσης μέτρα τοποθετήσεως εἰδικῶν πινακίδων τροχαίας διὰ τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς ἐκθέσεως, ποὺ θὰ ἔχουν αὐτοκίνητα. Ἡ κυκλοφορία εἰς τὸ Μπέρμιγχαμ εἶναι ἐξαιρετικὰ εὔκολη διότι ἰσχύει τὸ σύστημα τῆς κυκλοφορίας πρὸς μίαν κατεύθυνσιν, παρ' ὅλα ταῦτα διὰ νὰ βελτιωθῆ ἡ τροχαία κίνησις ἀκόμη περισσότερον διετέθησαν 15 ἑκατομμύρια λιρῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς ἐσωτερικοῦ δρόμου, ποὺ θὰ ὁδηγῆ εἰς τὸ Μπέρμιγχαμ. Ὁ δρόμος θὰ ἀρχίσῃ νὰ κατασκευάζεται περίπου ὅταν θὰ ἀνοίξῃ ἡ ἔκθεσις καὶ θὰ εἶναι ἕτοιμος διὰ τὴν ἔκθεσιν βρετανικῶν βιομηχανιῶν 1958.

Τὸ Μπέρμιγχαμ καταβάλλει κάθε προσπάθειαν διὰ νὰ ψυχαγωγήσῃ τοὺς ἐπισκέπτας τοῦ ἐξωτερικοῦ. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐρρυθμίσθη ὥστε τὸ ἐτήσιον φεστιβὰλ τοῦ Μπέρμιγχαμ νὰ συμπέσῃ ἐφέτος μὲ τὴν ἔκθεσιν. Μεταξὺ τῶν καλλιτεχνῶν παγκοσμίου φήμης, ποὺ θὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὸ φεστιβὰλ τοῦ Μπέρμιγχαμ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δεκαπενθημέρου τῆς ἐκθέσεως θὰ εἶναι ὁ βιολιστὴς Γεχούντι Μενουχίν, ὁ ὁποῖος θὰ συμπράξῃ μὲ τὴν Συμφωνικὴν Ὀρχήστραν τοῦ Μπέρμιγχαμ, καὶ τὴν ὀρχήστραν Χαλλὲ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σὲρ Τζὼν Μπαρμπιρόλλι.

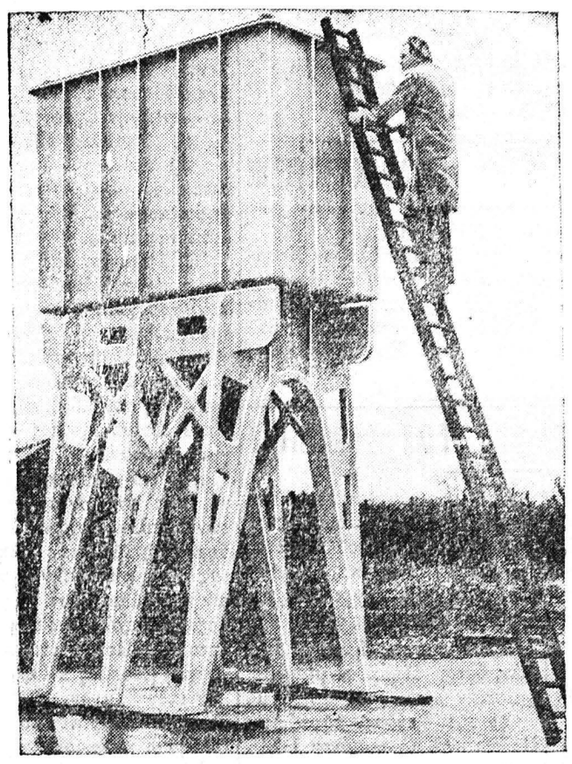

ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΑΝΘΕΚΤΙΚΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΗΜΙΚΑΣ ΟΥΣΙΑΣ

Ἡ πλαστικὴ αὐτὴ δεξαμενὴ εἶναι ἀπὸ πολυεστερικὰς ρητίνας ἐνισχυμένας μὲ ὕλας ἀπὸ ἴνας ὑάλου καὶ προορίζεται διὰ τὴν ἀποθήκευσιν χλωριούχου ψευδαργύρου, ὁ ὁποῖος ἔχει μεγάλην δύναμιν διαβρώσεως. Ἡ δεξαμενὴ παρηγγέλθη ἀπὸ μίαν ἑταιρείαν, ἡ ὁποία κατασκευάζει μπατταρίες.

ΣΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑΝ
ΑΚΟΥΑΖΙΤ:
ΔΙΑ ΜΠΕΤΟΝ ΚΑΙ ΚΟΝΙΑΜΑΤΑ
ΣΩΣΑΤΕ ΤΙΣ ΤΑΡΑΤΣΕΣ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑΝ
ΜΕ ΤΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΥΑΙΚΑ
ΓΚΑΜΠΡΙΤ,

ΑΚΟΥΑΖΟΛ, ΝΤΟΥΡΣΙΤ
ΛΑΟΖΙΝ:
Εἰδικὸν διὰ τὰ δάπεδα ἐκ μωσαϊκοῦ, τὰ σκληραίνει, τὰ γυαλίζει, ἀποτρέπει τὴν φθορὰν
ΝΕΡΒΟ-ΜΕΤΑΛ:
Εἰδικὸν δι' ὀροφὰς καὶ χωρίσματα οἰκοδομῶν. Ἀντισεισμικόν, αὐξάνει τὴν ἀσφάλειαν ἐναντίον τοῦ πυρός. Τὸ πλέον οἰκονομικὸν
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ :
ΒΑΣ. ΜΠΑΡΔΑΚΗΣ
Ρήγα Φερραίου 42 α
Τηλέφ. 43—35

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΚΑΡΟΝΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ "Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,,

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ἄνω Συλλόγου ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι : Πρόεδρος Ἀντών. Μικρούτσικος, γεν. γραμματεὺς Ἰω. Κωνσταντινίδης, ταμίας Φώτ. Στεργιόπουλος, σύμβουλοι Κων. Ἰωάννου καὶ Ἰω. Σαλάχας.
(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.
ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΟΣ
(Νεωτάτου τύπου πρὸς διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων)
Δέχεται Κανακάρη 157
τηλέφ. 20—86
ΠΑΤΡΑΙ

ΙΑΤΡΟΣ
Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Εἰδικὸς Δερματολόγος
ΡΙΖΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΩΝ :
Ἀγγειωμάτων, Ἐπιθηλιωμάτων (Μούρων) Τριχοφύτων, Κασίδας, Περιονύξεων
ΚΙΡΣΟΙ ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
Ἀποτριχώσεις!
ΕΡΜΟΥ-ΚΑΝΑΚΑΡΗ 118 ΤΗΛ. 30-61

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμερισθέντας τὸ πένθος μας, ὡς τὸν κ. Εὐάγγ. Λαδόπουλον, διαθέσαντα ἅπαντα τὰ ἔξοδα τ